

Assignatura:

Estudiant:

Data:

H1

Problema 1

a) pel teorema de Grassmann

$$\dim V+W = \dim V + \dim W - \dim V \cap W = 4 - \dim V \cap W \leq 4 - 1 = 3$$

↑

perquè com $v \in V \cap W$, $V \cap W$ té com a mínim dimensió 1

~~la base~~ ^{lavors}, com $V \subset V+W$,

$$\dim (V+W)/V = \dim V+W - \dim V \leq 3 - \dim V = 3 - \dim V = 1$$

15.0

\mathbb{F} com $(V+W)/V$ és no nul, $\dim (V+W)/V = 1$.

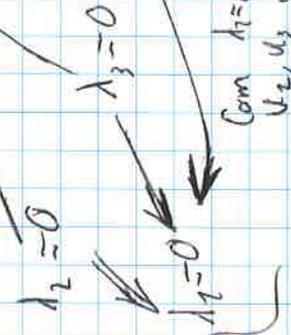
Per tant $\dim (V+W) = 3$ i $\dim V \cap W = 1$.

Com u_2, u_3 i v són linealment independents, \mathbb{F} pertanyen a $V+W$ i v són tant a V com a base de $V+W$.
 $\{u_2, u_3, v\}$ és una base de $V+W$.

Demostració de que u_2, u_3 i v són l.i.:

$$\text{Suposem } 0 = \lambda_1(1, 0, 0, 1) + \lambda_2(2, 1, 0, 0, 1) + \lambda_3(0, 0, 0, 1, 1) = (\lambda_1 + 2\lambda_2, \lambda_2, \lambda_3, \lambda_1 + \lambda_2 + \lambda_3)$$

Pertanyen a $V+W$ perquè les seves classes pertanyen a $(V+W)/V$ i tot element de tota classe de $(V+W)/V$ pertany a $V+W$ perquè $V \subset V+W$.

Com $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda_3 = 0$, u_2, u_3 i v són l.i.

b) Com $\dim (V+W)/V = 1$, la dimensió del seu espai dual també serà 1. Llavors qualsevol element d'aquest espai ~~serà~~ una base. Igual que amb $(V+W)/V$ [↑] formará un diferent de 0.

La classe de u_3 és diferent de 0 perquè $u_3 \notin V$, ja que si $u_3 \in V$ com $u_3 - u_2 - z \in V$ i $v \in V$, u_2 també pertanyeria a V i com u_2, u_3 i v són linealment independents, V tindria dimensió 3.

Per tant ~~tot~~ $\{\bar{u}_3\}$ és una base de $(V+W)/V$ i tot element de $(V+W)/V$ es pot escriure com $\lambda \bar{u}_3$.

Si w l'element de l'espai dual de $(V+W)/V$ tal que $w(\lambda \bar{u}_3) = \lambda$. Llavors $\{w\}$ és una base d'aquest espai dual.

Δ

Assignatura: **Àlgebra lineal**

Estud

Data: **H1**

Problema 2

a) La matriu de f en la base B és:

$$M_B(f) = \begin{pmatrix} 0 & 0 & \dots & a_0 \\ 1 & 0 & \dots & a_1 \\ 0 & 1 & \dots & a_2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & a_{k-1} \end{pmatrix} \quad \text{0.4}$$

com el polinomi ~~característic~~ ^{característic} de f no depen de en quina base sigui representat, el podem calcular en aquesta base.

Demostre per inducció que $|A - xI| = (-1)^n (x^n - a_{n-1}x^{n-1} - \dots - a_1x - a_0)$

En el cas base $n=1$ tenim

$$|A - xI| = (a_0 - x) = (-1)^1 (x - a_0)$$

Suposem que és cert per $n=k-1$, ho demostrare per $n=k$:

$$|M_B(f) - xI| = \begin{vmatrix} -x & 0 & \dots & a_0 \\ 1 & -x & \dots & a_1 \\ 0 & 1 & \dots & a_2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & a_{k-1} \end{vmatrix} = -x \begin{vmatrix} 0 & \dots & a_0 \\ -x & \dots & a_1 \\ 1 & \dots & a_2 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & \dots & 1 & a_{k-1} \end{vmatrix} + (-1)^{k+1} a_0 \begin{vmatrix} 1 & -x & \dots & 0 \\ 0 & 1 & -x & \dots \\ 0 & 0 & 1 & \dots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & -x \\ 0 & 0 & \dots & 0 & 1 \end{vmatrix} =$$

$$= -x(-1)^{k-1} (x^{k-1} - a_{k-1}x^{k-2} - \dots - a_2x - a_1) + (-1)^k a_0 =$$

Per hipòtesi d'inducció

$$= (-1)^k (x^k - a_{k-1}x^{k-1} - \dots - a_2x^2 - a_1x - a_0)$$

Per tant el polinomi ~~característic~~ ^{característic} de f és $(-1)^k (x^k - a_{k-1}x^{k-1} - \dots - a_1x - a_0)$

segueix a l'altre full \rightarrow

~~$$\text{b) } \det(f) = m_f(a) = 0^n - a_{n-1} \cdot 0^{n-1} - \dots - a_1 \cdot 0 - a_0 = -a_0$$~~

Per tant $a_0 = 0 \iff \det(f) = 0$

I $a_0 = 0$ vol dir que $f^n(u) \in [f(u), f^2(u), \dots, f^{n-1}(u)]$ perquè a_0 és la coordenada de $f^n(u)$ en base $[u, f(u), \dots, f^{n-1}(u)]$

Sí $f^n(u) \in [f^2(u), \dots, f^{n-1}(u)]$, $a_0 = a_1 = 0$ per tant la matriu de $M_B(f)$ és

~~$$\begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \dots & a_2 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \end{pmatrix} \begin{matrix} a_{n-2} \\ \vdots \\ a_2 \\ \vdots \\ a_{n-1} \end{matrix}$$~~

que té rang $n-1$ perquè les primeres $n-1$ columnes són linealment independents

Una matriu ~~ind~~diagonalitzable sí i només sí la multiplicitat geomètrica i algebraica dels seus vectors propis és la matriu. La multiplicitat algebraica de 0 és $a_0 = 2$ perquè $m_f(x) = x^2(x^{n-2} - a_{n-1}x^{n-3} - \dots - a_3x - a_2)$ i la geomètrica és $g_0 = 1$ perquè $g_0 \neq \dim \text{Nuc } M_B(f) = n - \dim \text{rang } M_B(f) = n - (n-1) = 1$

© Sabem que $m_f(f) = 0$ per tant, si f és invertible:

~~$$0 = f^{-1}(0) = f^{-1}(m(f)) = f^{n-1} - a_{n-1}f^{n-2} - \dots - a_2f - a_1I - a_0f^{-1}$$~~

I aïllant f^{-1} tenim $f^{-1} = \frac{f^{n-1} - a_{n-1}f^{n-2} - \dots - a_2f - a_1I}{a_0}$

i $a_0 \neq 0$ perquè com f és invertible $0 \neq \det(f) = -a_0$

10.4

Assignatura: Àlgebra lineal

Estudiant:

Data: H7

Problema 2

a) El polinomi mínim de f serà el mateix que el polinomi característic si i només si $\dim \text{Nuc}(f - \lambda I) = 1$ per tot (valor propi λ de f a pot no ser real)

(multiplicant per $\lambda - 1$ si cal) $\dim \text{Nuc}(f - \lambda I) = n - \text{rang}(f - \lambda I) \leq n - (n-1) = 1$ \uparrow

~~això ve donat~~ perquè el ~~menor~~ menor obtingut en eliminar la primera fila i la última columna és 1 OK

$$\begin{pmatrix} 1 - \lambda & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 - \lambda & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 1 - \lambda \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 0 \end{pmatrix}$$

i com $\dim \text{Nuc}(f - \lambda I) \geq 1$ perquè λ és Valor propi, $\dim \text{Nuc}(f - \lambda I) = 1$.

b) $\det(f) = (-1)^n \begin{pmatrix} 0^n & -a_{n-1} \cdot 0^{n-1} & \dots & -a_1 \cdot 0 - a_0 \end{pmatrix} = -a_0$ perquè el polinomi característic de f és $(-1)^n (x^n - a_{n-1}x^{n-1} - \dots - a_0)$

perquè $f(u)$ és el polinomi característic de f

Per tant $a_0 = 0 \iff \det(f) = 0$

I $a_0 = 0$ és equivalent a $f^n(u) \in \{f(u), f^2(u), \dots, f^{n-1}(u)\}$ perquè a_0 és la coordenada de $f^n(u)$ en base $\{u, f(u), \dots, f^{n-1}(u)\}$ primera ✓

Si $f^n(u) \in [F^2(u), \dots, f^{n-1}(u)]$, $a_0 = a_1 = 0$ per tant el polinomi mínim de f és $m_f(x) = x^n - a_{n-1}x^{n-1} - \dots - a_2x^2 - 0 \cdot x - 0 = x^n - a_{n-1}x^{n-1} - \dots - a_2$

Pel segon teorema de diagonalització, sabem que f no diagonalitzarà si existeix algun valor ~~propri~~^{propri} λ de f tal que $(x-\lambda)^2 \mid m_f(x)$ ~~dividixi~~ al polinomi mínim de f .

Com $(x-0)^2 \mid m_f(x)$, f no diagonalitza.
 \uparrow
dividix a

(l'apartat c està al final del primer full)

1

Àlgebra lineal

3.4

Assignatura:

Estudia

H1

Data:

Problema 3:

a) -bilineal: ✓

O.P. $\langle \lambda p_1(x) + \mu p_2(x), q(x) \rangle = \int_{-1}^1 (\lambda p_1(x) + \mu p_2(x)) q(x) dx = \lambda \int_{-1}^1 p_1(x) q(x) dx + \mu \int_{-1}^1 p_2(x) q(x) dx$

per les propietats de les integrals

$\langle \lambda p_1(x) + \mu p_2(x), q(x) \rangle = \int_{-1}^1 p(x) (q_1(x) + q_2(x)) dx = \int_{-1}^1 p(x) q_1(x) dx + \int_{-1}^1 p(x) q_2(x) dx = \int_{-1}^1 p(x) q_1(x) dx + \mu \int_{-1}^1 p(x) q_2(x) dx$

$= \lambda \langle p_1(x), q_1(x) \rangle + \mu \langle p_2(x), q_2(x) \rangle$

$\langle \lambda p_1(x) + \mu p_2(x), \lambda p_1(x) + \mu p_2(x) \rangle = \int_{-1}^1 p(x) (\lambda p_1(x) + \mu p_2(x)) dx = \int_{-1}^1 p(x) q_1(x) dx + \mu \int_{-1}^1 p(x) q_2(x) dx = \int_{-1}^1 p(x) q_1(x) dx + \mu \int_{-1}^1 p(x) q_2(x) dx$

$= \lambda \langle p_1(x), q_1(x) \rangle + \mu \langle p_2(x), q_2(x) \rangle$

- simètrica ✓

per la propietat commutativa dels polinomis en \mathbb{R}

$\langle p(x), q(x) \rangle = \int_{-1}^1 p(x) q(x) dx = \int_{-1}^1 q(x) p(x) dx = \langle q(x), p(x) \rangle$

- definida positiva: ✓

$\langle p(x), p(x) \rangle = \int_{-1}^1 p(x)^2 dx \geq \int_{-1}^1 0 dx = 0$; $\langle 0, 0 \rangle = \int_{-1}^1 0 dx = 0$

si $p(x) \neq 0$

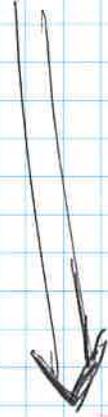
- la matriu de E en la base canònica és:

$$\begin{pmatrix} 2 & 0 & \frac{2}{3} \\ 0 & \frac{2}{3} & 0 \\ \frac{2}{3} & 0 & \frac{2}{5} \end{pmatrix}$$

$$\int_{-1}^1 1 dx = 2 \quad \int_{-1}^1 x^3 dx = 0$$

$$\int_{-1}^1 x dx = 0 \quad \int_{-1}^1 x^4 dx = \frac{2}{5}$$

$$\int_{-1}^1 x^2 dx = \frac{2}{3}$$

0.5

b) Siqui $q(x) = a_0 + a_1x + a_2x^2$ aquest element, tenim que

$$a_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & \frac{2}{3} \\ 0 & \frac{2}{3} & 0 \\ \frac{2}{3} & 0 & \frac{2}{5} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a_0 \\ a_1 \\ a_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2a_0 + \frac{2}{3}a_2 \\ \frac{2}{3}a_1 \\ \frac{2}{3}a_0 + \frac{2}{5}a_2 \end{pmatrix}$$

$$0 = \langle x, q(x) \rangle = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 0 & \frac{2}{3} \\ 0 & \frac{2}{3} & 0 \\ \frac{2}{3} & 0 & \frac{2}{5} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a_0 \\ a_1 \\ a_2 \end{pmatrix} = \frac{2}{3}a_1 \rightarrow a_1 = 0$$

$$a_2 = -3a_0$$

Per tant $-3x^2 + 1$ és un element de E ortogonal a 1 i x
 ↑
 ahora

posant $a_0 = 1, a_1 = 0, a_2 = -3$ tenim que

c) Com hem vist a l'apartat anterior, $-3x^2 + 1$ és ortogonal a 1 i x i com aquests dos són ortogonals entre ells, $\{1, x, -3x^2 + 1\}$ és una base ortogonal de E . Normalitzant-la obtindrem una base ortonormal. (fent servir que $\|v\| = \sqrt{\langle v, v \rangle}$)

$$\|1\| = \sqrt{2} \quad \checkmark \quad \|x\| = \sqrt{\frac{2}{3}} \quad \checkmark \quad \|-3x^2 + 1\| = 2\sqrt{\frac{2}{5}} \quad \checkmark$$

Per tant la base $\left\{ \frac{1}{\sqrt{2}}, \frac{1}{\sqrt{\frac{2}{3}}}x, \frac{-3x^2 + 1}{2} \right\}$ és ortonormal \checkmark

d) $F^\perp = \{ q(x) \in E \mid \int_{-1}^1 q(x)x^2 dx = 0 \} = [x, -5x^2]$ \checkmark

això és $\langle q(x), x^2 \rangle$ com aquests dos vectors són l.i., compleixen la restricció del subespai vectorial, formen una base de F^\perp perquè $\dim F^\perp = 3 - \dim F = 2$

$$\int_{-1}^1 x^2 dx = \left[\frac{x^3}{3} \right]_{-1}^1 = 0$$

$$\int_{-1}^1 (-5x^2) dx = \left[-\frac{5x^3}{3} \right]_{-1}^1 = 0$$

Algebra lineal

Assignatura:

Estudiant:

Data:

H1

Problema 4

$$a) \quad A w_1 = \begin{pmatrix} a & b & c & c \\ b & a & c & c \\ c & c & a & b \\ c & c & b & a \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} = (a+b+2c) \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} = (a+b+2c) w_1$$

$$A w_2 = \begin{pmatrix} a & b & c & c \\ b & a & c & c \\ c & c & a & b \\ c & c & b & a \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ -1 \\ -1 \end{pmatrix} = (a+b-2c) \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ -1 \\ -1 \end{pmatrix} = (a+b-2c) w_2$$

$$A w_3 = \begin{pmatrix} a & b & c & c \\ b & a & c & c \\ c & c & a & b \\ c & c & b & a \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} = (a-b) \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} = (a-b) w_3$$

0,75

sigui $w_4 = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix}$. Veiem que w_4 és ortogonal a w_1, w_2, w_3

$$A w_4 = \begin{pmatrix} a & b & c & c \\ b & a & c & c \\ c & c & a & b \\ c & c & b & a \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix} = (a-b) \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix} = (a-b) w_4$$

Per tant els valors propis de A són $a+b+c, a+b-2c$ i $a-b$ perquè w_1, w_2, w_3 i w_4 són linealment independents.

amb multiplicitat algebraica 2.

Com w_1, w_2, w_3 i w_4 són una base ortogonal de \mathbb{R}^4 normalitzant-la obtenim una ortonormal:

$$\left\{ \left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, \frac{1}{2}, \frac{1}{2} \right), \left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, -\frac{1}{2}, -\frac{1}{2} \right), \left(\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, -\frac{1}{2} \right), \left(\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}, -\frac{1}{2}, \frac{1}{2} \right) \right\} \text{ és una base ortonormal de vectors propis.}$$

de VEPs

Com arribem d'obtenir una base ortogonal de A^T ,

la seva descomposició en valors singulars serà igual que la seva descomposició:

$$A = \begin{pmatrix} 1/2 & 1/2 & 1/2 & 1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 & -1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 & -1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 & -1/2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a+b+2c & 0 & 0 \\ 0 & a+b-2c & 0 \\ 0 & 0 & a-b \\ 0 & 0 & a-b \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1/2 & 1/2 & 1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 \\ 1/2 & -1/2 & -1/2 \\ 1/2 & -1/2 & 1/2 \end{pmatrix}$$

0 1 1

$$U = P = \begin{pmatrix} | & | & | & | \\ \omega_1 & \omega_2 & \omega_3 & \omega_4 \\ | & | & | & | \end{pmatrix}$$

↑
D

$$P^{-1} = P^T = V^T$$

↑
valors?

↑
perquè P és una matriu ortogonal

© Tenim $A = \begin{pmatrix} 1/2 & 1/2 & 1/2 & 1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 & -1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 & -1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 & -1/2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 8 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1/2 & 1/2 & 1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 \\ 1/2 & -1/2 & -1/2 \\ 1/2 & -1/2 & 1/2 \end{pmatrix}$

pel teorema d'Eckart-Young

I sabem que ~~per~~ la matriu més pròpia de grau k d'una matriu és la que s'obté si en la seva descomposició en valors singulars es ~~canvia~~ deixen iguals els k valors singulars més grans i es canvien els altres per 0. Per tant la resposta és:

$$\begin{pmatrix} 1/2 & 1/2 & 1/2 & 1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 & -1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 & -1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 & -1/2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 8 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 4 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1/2 & 1/2 & 1/2 \\ 1/2 & 1/2 & -1/2 \\ 1/2 & -1/2 & -1/2 \\ 1/2 & -1/2 & 1/2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 & 1 & 1 \\ 3 & 1 & 1 \\ 1 & 3 & 3 \\ 1 & 1 & 3 \end{pmatrix}$$

0 1 1